

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af postlister og journalister.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 7/2 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Det beslutningsforslag, som SF har fremsat, angår det meget vigtige spørgsmål om borgernes mulighed for at følge med i, hvad der foregår i den offentlige forvaltning. Det drejer sig dels om indførelse af lovbestemt journaliseringspligt, dels om indførelse af en ordning med åbne postlister.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen går ind for, at der skal være størst mulig åbenhed i den offentlige sektor. Hvis det viser sig, at offentlighedsloven ikke er god nok, må vi prøve at ændre den. På den anden side mener jeg ikke, vi skal gennemføre lovændringer, hvis der ikke kan påvises noget særligt behov herfor.

Det første element i SF's beslutningsforslag drejer sig om en ordning med åbne postlister, hvorefter forvaltningen skal fremlægge en daglig liste over ind- og udgående post for offentligheden. Her er vi inde på et spørgsmål, som flere gange har været indgående behandlet i Folketinget.

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, indeholdt det oprindelige forslag til en ny offentlighedslov en bestemmelse om, at det administrativt kunne fastsættes, at nærmere angivne myndigheder daglig skal udfærdige fortegnelser over indkommen post. Under Folketingets behandling af lovforslaget blev der fra flere sider i Retsudvalget rejst

spørgsmål om berettigelsen af en forsøgsordning med postlister, og på denne baggrund var bestemmelsen ikke med i det lovforslag, der blev fremsat i 1985. Senere har spørgsmålet flere gange været behandlet i Folketinget. Både i 1989 og 1991 fremsatte SF således lovforslag om, at de myndigheder, der er omfattet af offentlighedsloven, skal udfærdige fortegnelse over de dokumenter, som den pågældende dag er indgået til myndigheden.

SF's lovforslag var betydelig mere vidtgående end den ordning, der blev lagt op til i det oprindelige forslag til offentlighedsloven. Mens det oprindelige forslag således alene gav mulighed for administrativt at bestemme, at visse nærmere angivne myndigheder skulle udfærdige postlister, skulle der efter SF's lovforslag påhvile alle forvaltningsmyndigheder pligt til at udarbejde sådanne lister, og det samme er tilfældet i det beslutningsforslag, som er fremsat her. Bestemmelsen omfatter også udgående post.

Ingen af SF's tidligere forslag blev færdigbehandlet af Folketinget, men det viste sig under debatten her i salen, at der ikke var flertal for dem. Der blev i den forbindelse navnlig henvist til det meget betydelige forbrug af offentlige ressourcer, en sådan ordning ville medføre, og til, at der ikke syntes at være væsentlig interesse for en sådan ordning blandt offentlighedslovens brugere, specielt pressen.

Jeg kan også nævne, at min forgænger i maj 1994 besvarede nogle spørgsmål fra Retsudvalget om, i hvilket omfang der i praksis var iværksat ordninger med åbne postlister i landets amter og kommuner. Det fremgik bl.a. af svarene, at ingen amter havde ordninger med åbne postlister. Flere amter henviste til, at postlisteordningen ville indebære væsentlige administrative og økonomiske omkostninger, og et enkelt amt skønnede, at de samlede omkostninger ved en ordning med åbne postlister ville andrage ca. 1 mio. kr. om året. For kommunernes vedkommende henholdt svarene sig til oplysninger fra 1991, hvoraf det fremgik, at 14 kommuner – så vidt det var Kommunernes Landsforening bekendt – permanent eller forsøgsvis arbejdede med åbne postlister.

Jeg har givet denne lille historiske oversigt for at vise, at vi her har at gøre med spørgsmål, som flere gange har været genstand for indgående overvejelse i Folketinget, hver gang med det resultat, at man ikke har ment, at der var tilstrækkelig grund til at indføre en sådan ordning.